ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ'—ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 769.
ΤΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός Κορίνθου άριθ 213 Άριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Οδός Μαιάνδρου άριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΡΙΤΗ
1
ΙΟΥΝΙΟΥ
1937

Σελήνη 21 ημερ. Ανατ. ήλιου 4.40 Δύσις 7.07. Ημέρου μάρτυρος

ΕΡΥΘΡΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΒΟΜΒΑΡΔΙΣΑΝ ΣΦΟΔΡΟΣ ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΟΝ 'ΝΤΩ'Υ'ΤΣΛΑΝΤ,

ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΕΣ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΥΠΕΡΒΑΙΝΟΥΝ ΤΟΥΣ 100

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΕΙΡΗΝΗΝ;

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Αἱ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουν ὅτι ἐρυθρὰ ἀεροπλάνα ἐβομβάρδισαν καὶ πάλιν Γερμανικὰ πολεμικά, τὴν φορὰν ταύτην τὸ θωρηκτὸν «Ντώϋτσλαντ». Ἡ εἴδησις αὕτη ἐγνώσθη εἰς τὸ Βερολῖνον τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν καὶ τοῦτου ἕνεκα οἱ πολιτικοὶ κύκλοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σχολιάσουν τὸ γεγονός.

Ὁ καγκελλάριος κ. Χίτλερ εὑρίσκεται εἰς Μόνιαχον, ὅπου ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκεῖ ἀγροτικῆς ἐκθέσεως. Οἱ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Βερολίνου ἐβεβαίωσαν ὅτι ἔλαβον γνῶσιν τοῦ γεγονότος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἀεροπλάνου δὲν ἠδύναντο νὰ προβοῦν εἰς δηλώσεις. Οἱ Γερμανοὶ ἐπίσης ἀρνῶνται νὰ ἐννοηθῇ ὅτι θὰ δημοσιευθῇ σχετικὸν ἀνακοινωθέν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἀνακοινοῦται ἐκ Βερολίνου ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων τοῦ βομβαρδισθέντος Γερμανικοῦ θωρηκτοῦ «Γερμανίον» ἀνέρχεται εἰς 23 νεκροὺς καὶ 83 τραυματίας, ἐκ τῶν ὁποίων 19 φέρουν βαρέα τραύματα.

ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ. Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ὁ ναύαρχος Φίσερ εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Ντώϋτσλαντ» κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ βομβαρδισμοῦ τούτου ὑπὸ ἐρυθρῶν ἀεροπλάνων.

Τὸ θωρηκτὸν ὑπέστη μεγάλας βλάβας ἐκ τῶν ἐκρήξεων. Ἡ κηδεία τῶν θυμάτων θὰ γίνῃ σήμερον (χθὲς) τὸ ἀπόγευμα.

Βεβαιοῦται ἐπισήμως ὅτι εἰ ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ νεκροὶ ἀνέρχονται εἰς 23. Ἑπτὰ τραυματίαι μετεφέρθησαν εἰς τὰ νοσοκομεῖα.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Ὁ καγκελλάριος Χίτλερ, ἔμαθε τὴν εἴδησιν τοῦ βομβαρδισμοῦ τοῦ «Ντώϋτσλαντ» εὑρισκόμενος εἰς τὸ Μόνιαχον, ὅπου κατέφθασαν ἐπειγόντως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν φὸν Νώϋρατ καὶ ὁ ναύαρχος Ρέντερ ἀεροπορικῶς τὴν 2 καὶ 35' μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθές (προχθές).

Ἀμέσως καὶ οἱ τρεῖς ἐπέστρεψαν εἰς Βερολῖνον, ὅπου τὴν 6 καὶ 30' ὁ καγκελλάριος ἐκάλεσεν εἰς σύσκεψιν τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν στρατάρχην φὸν Μπλόμπεργκ.

Κληθεὶς ἐπειγόντως καὶ ὁ εἰς Βέϊμαρ, εὑρισκόμενος πρωθυπουργὸς κ. Γκαῖρινγκ, ἔφθασεν ἐνταῦθα τὴν 8ην μ. μ. ἀεροπορικῶς.

Εἰς τὸν Γερμανικὸν λαὸν ἀνεκοινώθη τὸ τραγικὸν γεγονὸς τοῦ βομβαρδισμοῦ τοῦ «Ντώϋτσλαντ» ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς ραδιοφωνικῆς ὑπηρεσίας.

Περὶ τὴν ἑσπέραν διεκόπησαν πᾶσαι αἱ μουσικαὶ ραδιοφωνικαὶ ἐκπομπαί.

Τὸ μεσονύκτιον αἱ ἐφημερίδες ἐξέδοσαν ἔκτακτα παραρτήματα, φέροντα μέλαν πλαίσιον καὶ τίτλους ὡς ὁ ἀκόλουθος: «Ἐρυθρὰ ἀεροπλάνα ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ «Ντώϋτσλαντ».

Πλήθη συνεζήτουν καθ' ὁμίλους εἰς τὰς ὁδοὺς ἐπὶ τῶν πιθανῶν συνεπειῶν τοῦ πρᾳξικοπήματος.

Σήμερον (χθὲς) ὁ φὸν Ρίμπεντροπ θὰ ἀνακοινώσῃ ἐν Λονδίνῳ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν μὴ ἐπεμβάσεως τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ ἡ Γερμανικὴ κυβέρνησις.

Ὁ Γερμανικὸς τύπος γράφων ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ζητεῖ ἐκδίκησιν.

«Οἱ Παρίσιοι καὶ τὸ Λονδίνον πρέπει νὰ μάθουν, γράφει, ὅτι δὲν θὰ μείνῃ ἀθωρήτως ἡ διαπραχθεῖσα ἀνανδρος αὕτη δολοφονία κατὰ τῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εἰρήνης Ἑλλήνων. Ὁ κόσμος θὰ μάθῃ ὅτι αἱ διεξαγόμεναι ἤδη συνεννοήσεις μεταξὺ τοῦ Φύρερ καὶ τῶν ὑπουργῶν του θὰ ἀποτελοῦν τὴν εὔλογον ἐρμηνείαν τῆς ἀφρόπαιδος τοῦ Γερμανικοῦ ἔθνους».

Ἡ «Βελκίσε Μπεοπάχτερ» γράφει: «Ἂς τελειώσωμεν ἐπὶ τέλους μὲ τοὺς ἐγκληματίας; μπολσεβίκους. Ἡ Γερμανία εἶνε βεβαία ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ράϊχ θὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν νέαν αὐτὴν ἀπίστευτον πρόκλησιν τῶν ἐρυθρῶν πειρατῶν τῆς Βαλένθιας κατὰ τρόπον ἀνάλογον τοῦ ἐγκλήματός των. Οἱ νεκροὶ τοῦ «Ντώϋτσλαντ» θὰ τύχουν ἐκδικήσεως».

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἡ εἴδησις ὅτι ἡ γερμανικὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἀπὸ τῆς χθὲς μέτρα σχετικὰ πρὸς τὸν βομβαρδισμὸν τοῦ γερμανικοῦ θωρηκτοῦ ὑπὸ ἐρυθρῶν ἀεροπλάνων συνεκίνησε τοὺς ἐνταῦθα πολιτικοὺς κύκλους, οἵτινες ὅμως δὲν φρονοῦν ὅτι τὸ Ράϊχ θὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην ποιοτοῦ πολέμου, ἤτις θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ σοβαρὰς ἐπιθέτας συνεπείας, πρὶν ἢ ἐπληφοφορηθῇ τὸ ζητήματος ἡ ἐν Λονδίνῳ Ἐπιτροπὴ μὴ ἐπεμβάσεως πρὸς λῆψιν ἐπιβαλλομένων σχετικῶν μέτρων.

ΡΩΜΗ. Οἱ ἰταλικοὶ διπλωματικοὶ κύκλοι ἀποδίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς τὸν βομβαρδισμὸν τοῦ γερμανικοῦ θωρηκτοῦ, ἐπεσημείωνται μετὰ τῶν εἰς Ἱσπανίαν τῆς Μαγιόρκας καταστροφῆν.

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Ὀρμητικὸ τὸ ἀνατέναγμα τῆς Ἑθνικῆς ψυχῆς στὰ Στάδια τῶν ὡραίων ἀτῶνων μᾶς παρέσυρε ἀπὸ ὑνειρώδεις ὀπτασιασμοὺς τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης τῶν ἀρχαίων Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ὅπου ἡ ψυχὴ ἡ Ἑλληνικὴ ἔνα ἐπαλλε παλμόν... τὸν παλμὸν τῆς Πατρίδος,.. καὶ μίαν εἶχε πυνὴν, τὴν Νίκης !...

Ναί ! Τῆς Νίκης, ποὺ ρίπτει ἐξαλλα ἀπὸ Ὑψίστο τ' ἀγαλματένια κορμιὰ τῶν ἀγῶδων καὶ τῶν παρθένων... καὶ λαξεύει σ' αὐτὰ –σὰν σὲ παρθενικὸ μάρμαρο– ἀπολλώνειες ἐσγραμμίες, σὰν λαμπάδες χυτές, χαλυδδομένες μὲ ἀρρενωπὴ αὐτοπεποίθηση καὶ ποὺ λαμπυκοποῦν μὲ τὴν ἀτίμητη λαμπράδα τοῦ ἀθλητικοῦ κάλλους !.

□□□

Καὶ τὰ ὡραῖα ἀθλήματα δεκδέχονται τὸ ἕνα τὸ ἄλλο ρυθμικά... μὲ τὴ γιγάντια πάλη γιὰ τὴ δόξη τῆς σιμῆς... καὶ τὰ ὀγκοφόρα κύματα τῶν ἰαχῶν τῆς Νίκης συγκλονίζουν κατάβαθα τὴ Γυμναστική πλαίστρα καὶ ξεσποῦν στὸ τέλος σὲ μιὰ ἠπέρανη Ὀλυμπιακὴ Ἀπυθέωσιν !!

□□□

Ἰδοὺ τώρα ἡ μεγαλειώδης παρέλασις τῶν ἀθλητῶν καὶ ἀθλητριῶν ὑπὸ τὰς ἠχομιθικὰς ἰαχὰς τῆς κοσμοπληθμύρας ἐκείνης, ποὺ τὴν πυρκαϊόνουν οἱ ἀτμοὶ τοῦ ἀγωνιστοῦ ἐνθουσιασμοῦ !.

Νά ! οἱ ὡραῖες φάλαγγες τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας μὲ τοὺς λαμπροδόκρυσους προεστοπιστὲς τοῦ Ἑθνικοῦ Μεγαλείου, ποὺ, μὲ τὴς ὡραῖες στολές των καὶ μὲ τὴ μαρμαρένια κορμοσσαιὰ σκορποῦν τὰ ρίγη τῆς δαθυτέρας συγκινήσεως... καὶ ποὺ ἀποστελοῦν ἀσφαλῆς τὴν ὑπέρσχον φεγγοβόλον γεννήτριαν τῆς Μεγάλης Ὀλυμπιακῆς Νίκης.... ἀλλὰ τῆς ἀχράντου Ἑλληνικῆς δάρνης εἰς τὰ πάβλα τῶν μαχῶν, ἀν ἡ ἀδυσώπητος ἀνάγκη τὸ ἐπιβάλλῃ !!!..

□□□

Καὶ τώρα ποὺ τὸ Κράτος τῆς ἀγῆς Ἀγόνοτσου κατευθύνει τὰ πάντα πρὸς τὸ φῶς τῆς Ἑλληνικῆς Δόξης—γιατ' εἶνε ζυμωμένο μὲ δλα τὰ πρόσταλλα τῶν Ἑθνικῶν Ὑψείρων—τώρα, ποὺ ἡ Ἑθνικὴ Κυβέρνησις, ἄγρυπνος φύλαξ τῆς Διαθήκης τῆς Ἑθνικῆς, ἀνήγειρε ἄπαρσους διαμανέινους πύργους σ' δλα τὰ ὁρόσημα τῆς Ἑθνικῆς Κληρονομιᾶς !... Τώρα ἡ Νεολαία τοῦ "Ἔθνους ἄς ἀντιδοῦσα τὴν μυρίφωνον ἰαχὴν τοῦ Θεμίβλου τῆς ἀθανάτου ἑλληνικῆς ἰδέας... καὶ αἱ Σημαῖες αἱ 'Ἑλληνικαί, ἐλκυστέλιστες ἀπ' τὴν ἀχράντη 'Ἑλλάδα, ἄς κρατοῦν ἀχμάλωτον δὰ παντὸς τὴν Νίκην μέσα στὰς πευχὰς των... καὶ οἱ 'Ἑλληνικοὶ ἀθέρες ἄς ἀκαλαλήσουν τὸν "Ὀρκον τῆς τὸν "Ἀγιον !!

Ι. ΣΑΡΑΗΣ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ Β. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ἐπέστρεψαν ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Κόρινθον, Ἐπίδαυρον, Μυκήνας κλπ. ὡραίας ἐκπαιδευτικῆς ἐκδρομῆς των οἱ μαθηταὶ μετὰ τῶν κ. κ. Κοθηγητῶνων τοῦ Β'. Γυμνασίου ἀποκομίσαντες τὰς καλλίτερας τῶν ἐντυπώσεων.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πικρή. Ὅσο πικρὴ ὅμως καὶ ἂν εἶναι πρέπει νὰ λέγεται γιατὶ πολλὰ φαρμάκι δὲν τὴ πίεται τὴ διορθώνει μερικὰ σταραβὰ κ' ἀνάποδα. Μιὰ ἀλήθεια εἶναι πῶς ἡμεῖς οἱ Ρωμηοὶ δὲν ἔτοιμα καὶ μεγάλη σχέσι μὲ τὴν εὐγενεσσοῦνα Δεξιόσταν ὅλα τ' εἴδη τῆς εὐγενείας, δὲν καταδεχόμεθα ὅμως ν' ἀνταποδίδουμε εὐγενεσσοῦνα. Πολλὲς φορὲς λησυνόμεθα τὴν ἀδεργεσία κ' ἂν τὴ θυμηθοῦμε, προσεγκιτοῦμε μὲ διάφορες σφοτσιέτες νὰ τὴν ὑποτιμᾶμε, νὰ τὴ ἐξευδετερώνουμε, νὰ τὴ σβυνοῦμε. Ἂν δὲ κάμομε φορὰ θελήσομε, πεζεμένοι ἀπὸ τὰ πρόσματα, νὰ ἐπιδηλώσουμε κάποια εὐγνωμοσύνη ἢ θὰ τὴν ἐκδηλώσουμε κατὰ τρόπο προβληματικὸ γιὰ τὸν ἐδεργέτη μας ἢ ἐκ θρωσίας τῆς τά κάμει τέτοια, ὥστε γωῆγορα νὰ σβοῦν.

Τέτοιες σαέψεις μοῦ ἐγένηνο προχθὲς τὸ ἀγαμμα τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ, ποὺ εἶναι σταμένο στὰ Ψβλαδόνια. Κόρις στὸν μακαρίτη Τέλη Τουρνᾶ, τὸν ἀείμνηστο χρονογράφο τοῦ «Νεολόγου» καταρβιῶθηκε νὰ ἀποτυπωθῇ ἡ μορφὴ τοῦ ἐνεργέτου αὐτοῦ κλεινοῦ στὸ γνωστὸν ἀνθρώπινο Καὶ εἶναι μὲ ἀλήθεια τῶς τ' παρανοῆς τῆς ἀθωιᾶς μας δορᾶς, ἀρχαῖ, στρατόε, σχολεῖα καταθέτουν στεφάνια στὰ βάθρα τοῦ ἀνδριάντος εἰς «ἐδεδιωμένα αἰώνιας εὐγνωμοσύνης», ἀλλὰ ἐχουμε ἀφῆσῃ τὸν ἀνδριάντα νὰ ξεσθιρίσῃ, νὰ ἀποχρωματισθῇ, νὰ σκωρροφαγωθῇ, μέχρι τοῦ σημείου ποὺ νὰ μὴν εἶναι παρὰ ἕνα μεγάλο κομματὶ σίδηρο ἀπάνω στὸ μαρμάρινο βάθρο του. Δὲν ξέρω σὲ ποιὰ ἀρμοδιότητα ὀπά γεται ἡ συντήρηση τοῦ ἀνδριάντος, ὅπωσ ὅμως καὶ ἂν εἶναι ἐχει ἐπιτακτικὸ καθῆκον νὰ τὸν συντηρῇ. Λίγες ψωροδρομχέρχεσι-ρωσιστοὶ γιὰ νὰ μὴ ἔχῃ τὴν ἐλεεινὴ ἐμφάνιση ποὺ ἐχει σήμερα ὁ ἀνδριάς ποὺ ἐτὸ ἄλλο λημπρεῖ νὰ παριστάνῃ ὅρι ὅμως τὸν ἀείμνηστο Γερμανὸ. Τὸ σημερινὸ κατάντημά του εἶναι ἐλεεινὸ καὶ φανερώνει ὅλη μας τὴ ρωμαϊκὴ ἀγνωμοσύνη στοὺς ἄνδρας ἐκεῖνους, ποὺ ἐθυσίασαν τὰ πάντα γιὰ νὰ ζοῦμε ἐμεῖς σὰν ἄνθρωποι ἐλεύθεροι. Πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ λάβουμε ὑπ' ὄψει μας καὶ τὴ κρυοσωπικὴ μας φιλοτιμία. Γιατὶ ἀν φαλῶς οἱ ξένοι πολὺ περνοῦν ἀπὸ τὴ πόλι μας βλέποντες τὸ ἀνδριάντα τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς ἐλεεινολογοῦν καὶ ἴσως καὶ θὰ μᾶς φασκελώνουν τὴ λέξη ἐλληνῶ στοιχειόβους καλωσόρισε.

Μιὰ φορὰ τὸ ἐέσσασμο ἐνὸς φρατικοῦ πόθους ἔδωσε ζωὴ στὸ μαρμάρινο ἄγαλμα τῆς Γαλατεῖας. Μῦθος; Ἀσφαλῶς. Ἀλλ' ὅλοι οἱ μῦθοι ἔχουν σημάδι. Καὶ τὸ ἐπιμύθιο σπηρικαιμένη περίπτωσι μπορεῖ νὰ γεννήσῃ ἕνα νεώτερο μῦθο καὶ ἐτσὶ νὰ ἰδοῦμε κομμὰ μέρα τὸ σδηρόνο δεξὶ χέρι τοῦ Γερμανοῦ ποὺ ὑψώνεται σὲ μιὰ ἐολαβικὴ ἐπίκλησι πρὸ τὸ Θεῖο νὰ τεντώσῃ τὰ πέντε δάκτυλά του εἰς πληρωμὴ ὅλων ἡμῶν π.ὁ ἐγ καταλείψαμε τὸν ἀνδριάντα του στὰ σημερινὰ χάλια.

ΘΕΜΗΣ ΣΟΤΗΣ

ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ Ο ΑΠΩΤΕΡΟΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Χθὲς ἐπανῆλθεν ἐκ Καρελλίας ὅπου εἶχεν μεταβῇ πρὸς ἐπιθεώρησιν τῆς ἐπεξ Διοικήσεως Χωρ/κῆς ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωρ/κῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος συνταγματάρχης κ. Δημακόπουλος.

ΑΙ ΣΗΜΕΡΙΝΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων δημοσιεύει τὸ κατωτέρω ἄρθρον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μεταβάσεως εἰς Παρισίους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ III Ράϊχ κ. Σάχτ.

Ἡ παρουσία εἰς Παρισίους τοῦ κ. Σάχτ, Διοικητοῦ τῆς Ράϊχμπανκ καὶ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Γερμανίας, παρουσιάζει ἐνεργειοκτήτας μεγάλο ἐνδιαφέρον. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς ἀρίκαστο εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν διὰ νὰ παρατῇ εἰς τὰ ἀγκάλια τοῦ πατέρου τῆς χώρας του εἰς τὴν Διεθνῆ Ἐκθεσιν καὶ ὅτι ὑπάρχει ἄλλος ἀπόρριψον χαρακτῆρα ἔχει ἡ εἰς Παρισίους ἀφίξις του.

Κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἡμῶν παραμονὴν του, συνηντήθη, ὡς ἤτο φυσικόν, μὲ τὰ μέλη τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐξέτασαν ἀπὸ συμφώνου ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὰς οἰκονομικὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν.

Ἐπίσης ἐξετάσθησαν ζητήματα γεωστρατέγας σημασίας τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν σήμερον ὅλας τὰς κυβερνήσεις. Δύο ἐκ τῶν ζητημάτων τούτων εἶναι τὸ πρόβλημα τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφοδιασμοῦ καὶ ἐκεῖνο τῆς σταθεροποιήσεως τῶν νομισμάτων.

Ἀν ἡ ἐμπιστοσύνη ἀφῆκε εἰς Παρισίους, ὁ κ. Σάχτ ἐφρόνισε νὰ τονίσῃ ὅτι ἡ ἐπίτευξις τοῦ δεν ἠ χει ἄλλον χαρακτῆρα ἀπὸ ἐκείνον τῆς ἀγκαλιάσεως, ἐν ὀνόματι τοῦ καγκελλάριου Χίτλερ, τοῦ Γερμανικοῦ περιπτέρου, ὅπου ἡ ἀποσκολὴ τοῦ ἐνέργει «ἀντιφασισταὶ» καὶ ἐκεῖ τῆς ἀντιφασιστικῆς καὶ ἐκεῖ τῆς σταθεροποιήσεως τῶν νομισμάτων.

Ἀν ἡ ἐμπιστοσύνη ἀφῆκε εἰς Παρισίους, ὁ κ. Σάχτ ἐφρόνισε νὰ τονίσῃ ὅτι ἡ ἐπίτευξις τοῦ δεν ἠ χει ἄλλον χαρακτῆρα ἀπὸ ἐκείνον τῆς ἀγκαλιάσεως, ἐν ὀνόματι τοῦ καγκελλάριου Χίτλερ, τοῦ Γερμανικοῦ περιπτέρου, ὅπου ἡ ἀποσκολὴ τοῦ ἐνέργει «ἀντιφασισταὶ» καὶ ἐκεῖ τῆς ἀντιφασιστικῆς καὶ ἐκεῖ τῆς σταθεροποιήσεως τῶν νομισμάτων.

Δὲν δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ λησυνόμεθα ὅτι ἡ ὀφγὴ αὐτὴ γερμανικὴ προσωπικότης κατέχει περίφανον θέσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ III Ράϊχ. Διοικητὴς τῆς Ράϊχμπανκ καὶ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ κ. Σάχτ εἶναι ὁ μάγας τεχνικὸς σύμβουλος τοῦ συνταγματάρχη ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ δημοσιονομικῶν πραγμάτων. Ἐπὶ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους τοῦ ἐδόθη ἀμφίβολα εἰδότα μὲ ἐλευθερίαν καὶ παρρησίαν, πρῶτα τὸ ἀπότον ἀνάπτυξιν πρὸς τὴν ἀεφγκτον ἐθνικοσοσιαλιστικὴν σκαλῆν πεθερχίαν. Εἶναι οἱ πρωσσικαὶ τοῦ φιλελεύθεραι πεποιθήσεις, αἱ ἀπόπτε ἔμμς δυσκολὶ ὡς συμφωνοῦν πρὸς τὸ αὐταρχικὸν σύστημα ἐπὶ τὸ ὁποῖον ἡ πεφαν τοῦ Ράϊχ ἐπικράτεια ἀπὸ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀμφιμαχίας μέν τεχνικὴν ἀμφιπόνεν, ἀπηλλαγμένη, κατὰ τὸ μάτρον τοῦ δυνατοῦ, πάσης ἐξαρτήσεως ἐκ τῆς ἐκτικῆς παραγωγῆς. Τὸ σύστημα τοῦτο, ὁ γνωστὸν δὲν ἀπέδωκε τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἀνέμενον οἱ θιασώτες τῆς Ράϊχ.

Ἡ Γερμανία, ὡς ἐξ ἄλλου καὶ πολλὰ ἄλλα Ἔθνη, εὑρίσκεται πρὸ παρατεμένου δυσκολίου διὰ τὴν προμήθειαν ἐξωτερικῶν ὑλικῶν καὶ πρωτοβλαστῶν, ἐπὶ ὁλοκλήρου τοῦς κλάδους τοῦ ὁποίου διατηρεῖ ἐν ἡ περιπτώσει δὲ ἠθελε νὰ παραγγείλῃ τὴν ἀμυνοπέρα π ρωμαυκόνεγκα, προσανατολίζεται σὲ μέρον πρὸς μίαν περισσότερον ἐπιμελημένην συνεργασίαν μετὰ τῶν ἄλλων Κρατῶν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιπέδου.

Ἐὰν ὁ προσανατολισμὸς αὐτὸς ἐπιβεβαιωθῇ, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ συγκρίσι τῆς ἀθανασιαλιστικῆς κυβερνήσεως, ἀπὸ τὴ οἰκονομικὴ συνεργία εἶναι ὁ ὑποσθάστερος ὅρος διὰ τὴν ἐπιτυχίν μιᾶς πολιτικῆς συνεργασίας. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς Βυέλλας, τὴν γενομένην κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα, ὁ κ. Σάχτ προέβη εἰς μερικὰς χαρακτηριστικὰς δηλώσεις, Βέλλασε, κυρίως, ὅτι οὐδεὶς ἐν Εὐρώπῃ ἐπιθυμεῖ τὸν πόλεμον, ὅτι κάθε πολιτικὴ συμφωνία πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ συνοδεύεται ἀπὸ οἰκονομικὴν τοιαύτην, ὅτι ἡ Γερμανία ἐπιθυμεῖ νὰ συνεργασθῇ ἐνδεχομένως εἰς τὸ ἔργον τῆς νομισματικῆς σταθεροποιήσεως καὶ ὅτι εἶναι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου.

Εἰς τὰ λόγια αὐτὰ ἐνυπάρχουν μερικαὶ ἰδέαι, αἱ ὁποῖαι ἠμποροῦν νὰ μᾶς δώσουν θέματα δι' ἀνταλλαγὴν ἐπαφῶν ἀπόψεων μεταξὺ ὑπευθύνων πολιτικῶν ἀνδρῶν.

Εἰς τὸν λόγον τοῦ ὁποῖον ἐ ξεφώνησε κατὰ τὰ ἀγκαλίνα τοῦ γερμανικοῦ περιπτέρου εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν, ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς ἐξέφρασε τὴν ἐνθουσιασμὸν του, καὶ ὅσον ἡ Ἑλλὰς αὐτὴ συμπίπτει μὲ τὰς ἐμπορικὰς διαπραγματεύσεις αἱ ὁποῖαι θὰ ἀρχίσουν μεταξὺ Παρισίων καὶ Βερολίνου ἐπὶ τῇ προσῳῇ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς μίαν περίοδον, ἡ ὁποία εἶχε χαρακτηρισθῇ ὡς περίοδος ἐλλειπῆς ἐκαιρο ποιητικῶν ἀνευθετήσεων διὰ τὰς ἐμπορικὰς ἀνταλλαγάς.

Ὁ κ. Σάχτ ἄρχισε νὰ ἐνεργῇ δυ ἡ γερμανικὴ Κυβέρνησις συμφωνεῖ μὲ τὴν γαλλικὴν ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι μία νέα κοινὴ προσπάθεια δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν νάρκωσιν τοῦ ἐν ἰσχύι συστήματος τῶν κλήρων καὶ ἐτόνισεν ὅτι ἡ εὐρεῖα συμπαθεῖα τῆς Γερμανίας εἰς τὴν Διεθνῆ ἔκθεσιν τῶν Παρισίων κατεδεικνύει ὅτι τὸ Τρίτον Ράϊχ ἔλεν ἐπιζήσει καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἀπομονωσιν του ἐκ τοῦ ξενόφοβος ἐπιφόβου καὶ ὅτι, ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἐνεργὸν μέρος διὰ τὴν ἀναστάτωσιν ἑνὸς ὀργανῶ καὶ ἀξιόπιστον οἰκονομικοῦ συστήματος.

«Πιστεύω—λέγει ὁ Σάχτ—ὅτι ἀποτελεῖ καλὸν σημεῖον τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Διεθνῆς αὕτη Ἔκθεσις εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέχει καὶ ἡ Γερμανία γίνεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς χώρας, ἡ ὁποία ἠ ο ἄλλοτε ἔλεγε ἀπὸ τὴς ἀκροτεύτεφους ἀνεκδότους μας. Αἱ πολιτικαὶ διεγνωμοποιήσεις ὅταν τὰ ἐνδιαφέροντα Κράτη κεθίστανται ἐπὶ μιᾶς τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τοῦ τὴ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀνθυποστήρεις.

Τὸ λόγια αὐτὰ εἶναι πλέον ἡ εἰλικρινῆ καὶ πρέπει νὰ τὰ ἐπιδοκιμάσωμεν ἄνευ ἐπιφυλάξεως.

Ὑπάρχει ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν λόγον τοῦ κ. Σάχτ, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ ἐπιφόβους τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου. Τὸ μέρος αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο ὅπου ἀνφέρει ὅτι ἡ Γερμανία εἶναι ἡ μόνη χώρα, ἡ ὁποία δὲν διαθέτει ὀδόμιον δάσον εἴτε εἰς τὴν μητρόπολιν εἴτε εἰς τὰς ἀποικίας, ποὺ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἐπιστασιακὴ τοῦ πληθυσμοῦ της καὶ ἡ ὑδνοῦσα ἀρχὴ θὰ πρέπῃ νὰ ὁπολογίσῃ σοβαρὰς τὴν διαθυτάσην σημασίαν τοῦ ἀνέφκ κατὰ σταβρὸν τὸν τοῦτο ζήτημα διὰ κάθε ἔθνος καὶ κυρίως δι' ἕνα μεγάλο ἔθνος».

Ὁ κ. Σάχτ προσέθεσεν ὅτι ἐκεῖ νοῦ ποὺ θὰ ἐπιθιβοῦν νὰ συνομολογήσουν τὴν κατάστασιν αὐτὴν τῶν πραγμάτων δὲν θὰ ἀπαιτήσουν ποτὲ νὰ ἐξαλείψουν τὴ ἀνφφυχιακὴν στοιχεῖον τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἐμπορεῖ νὰ ἐκφέρει εἰ ὁποῖα θὰ συντελέσουν εἰς τὴν προσκομίσιν τῆς κατοστάσεως τοῦ τῆς κατοχῆς σου καὶ διασώσουν τὴν κόσμου ἐλληνικὸν δ' ἀφαρεῖς γενιάς.

Πράγματι ἡ τονωθῇ ὅμως ὅτι τὸ ἔχομεν κατ' ὁ ἡ Γερμανία εἶναι ἡ μόνη χώρα μὴ διαθέτουσα ὀδόμιον δάσον εἴτε εἰς τὴν μητρόπολιν εἴτε εἰς τὰς ἀπαρχίας ἐκκνῆν διὰ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἀνωτέρω ἀξιόπιστον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς καὶ ἡ ἀξιοθέτη τὴν πληθυσμὸν εἶναι ἀπαρκὴ ἀμφιβόλη τῆς ἀπόκτησιν τῆς ἀνωφυχιακὴν ἀξιόπιστον τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἐμπορεῖ νὰ ἐκφέρει εἰ ὁποῖα θὰ συντελέσουν εἰς τὴν προσκομίσιν τῆς κατοστάσεως τοῦ τῆς κατοχῆς σου καὶ διασώσουν τὴν κόσμου ἐλληνικὸν δ' ἀφαρεῖς γενιάς.

Πράγματι ἡ τονωθῇ ὅμως ὅτι τὸ ἔχομεν κατ' ὁ ἡ Γερμανία εἶναι ἡ μόνη χώρα μὴ διαθέτουσα ὀδόμιον δάσον εἴτε εἰς τὴν μητρόπολιν εἴτε εἰς τὰς ἀπαρχίας ἐκκνῆν διὰ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἀνωτέρω ἀξιόπιστον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς καὶ ἡ ἀξιοθέτη τὴν πληθυσμὸ